

Arbejdet der drifkes; maatte kan der være Grund for ham til at sige: Nu faar min Kone saa billigt Sukker, nu kan jeg drikke lidt mere Øl. Det er allerede sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), at vi her for første Gang under en saglig Diskussion kunne sige, at der fremtræder en stor Uretfærdighed paa Grund af Valgkredsinddelingen, den Uretfærdighed nemlig, at disse Medborgere, over hjem den nye Stat skal gaa ud, ikke finde sig repræsenterede paa en saadan Maade, som de have Krav paa. Saa er der fra anden Side, f. Eks. fra det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbaaf) sagt, at dette var „Kjøbenhavneri“. (En Stemme: Ja!) Nuvel! Det „Kjøbenhavneri“, at der skal tages et meget væsentligt Hensyn til, jeg antager en Fjerdedel af Landets Befolkning, den nemlig, der bor i Byerne, kunne vi vel være bekendt at vedkende os; men det forekommer mig, at de Landborepræsenteranter, som ved at kalde det „Kjøbenhavneri“ anerkende, at de ikke ville tage dette Hensyn, ikke fra et demokratisk Standpunkt kunne være det bekendt. Jeg vil altsaa sige, at som Lovforslaget nu foreligger, som en ren og skær Ombytning af Sukker og Øl, forekommer det mig, at Uretfærdigheden er saa stor, at vi ikke her maatte siden Grundlovens Givelse have vedtaget saa uretfærdig en Lov. Dertil har man sagt, at Benitz, allerede i Samlingen 1871—72, kunde anbefale en Stat paa bayersk Øl. Det er sandt. Men den Gang var det en Genstand, der blev forbrugt af de mere bemidlede og altsaa en ren Lüksusgenstand. Og jeg synes, at naar vi ude paa Landets Tribuner og ogsaa her i Salen have kæmpet for Afstæfelsen af Sukkertolden, og naar en stor Del af os ude paa Møderne have erklæret os villige til at gaa med til en Stat paa bayersk Øl, saa vilde det være det rigtigste, om vi nu sagde: Lad os da saa, hvad vi have ønsket og talt for. Der har ikke et eneste Sted i Landet været Tale om en Lov som denne (Bjørnbaaf: Jo, i Bælum!) I Bælum saa lidt som andet Steds. Det ærede Medlem fra Odder (Bjørnbaaf) var ikke saa forudsæende den Gang — jeg har sikkert ikke været det i Bælum — at han kunde udtale, at der vilde blive indbragt en Lov som denne. Hvad vi have talt om, er, at vi vilde bytte disse Statter om ved en almindelig Toldreform, og, ligesom det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen) har hævdet, at vi vilde passe paa, at Arbejderne paa Landet og i Byerne ikke kom galt fra det, ikke fik for store Byrder, medens Industrien og Handel fik Lettelser for Afgifter, som udelukkende ere blevne haarne af dem. Det er det, vi have

talt om. Men hvad er da Forstællen? Det er simpelthen den, at da Sagen forelaa tidligere, var der ikke for det Første Tale om, saaledes som det allerede er nævnt af den ærede foregaaende Taler, at de bemidlede ikke skulde give deres Del af denne Stat paa Spirituosa ved forhøjet Stat paa Vin. Det aldeles urimelige Forhold, der vil komme frem ved denne Lov, at vi ville saa en lav Stat paa Vin og en forholdsvis høj Beskatning af Øl, har der aldrig været tænkt paa. Det var Forudsætningen den Gang, at de bemidlede skulde betale deres Del ved en Forhøjelse af Tolden paa Vin. Dette vilde i og for sig dog ikke hjælpe Arbejderne i Byerne, og hvorfor kunde jeg da gaa med til en Stat paa bayersk Øl og Afstæfelse af Sukkertolden under Forudsætningen af, at vi fik en almindelig Toldreform? Jo, thi da vilde for det andet Arbejderne i Byerne saa andre Fordele, nemlig en Afstæfelse af Told paa nogle andre Ting, som de betalte for dyrt, Petroleum, Kis og Salt o. s. v., og dernæst ogsaa, fordi Beskyttelsestolden, som den ærede foregaaende Taler har nævnt, delvis skulde ned sættes, saa at betalte Arbejderne end noget mere for deres Øl, vilde ikke alene deres Koner saa Sukkeret frit for Stat, men de vilde selv saa deres Klæder til en billigere Penge, og endelig fordi jeg, hvis det ærede Medlem fra Kallundborg (A. Sørensen) tillader det, regner det for et ikke uvæsentligt Gode ogsaa for Arbejderne, at Handel, Industri og Haandværk saa et Opving ved en fornuftig Reform og Forringelse af alle Toldafgifterne. Arbejderne i Byerne ville særlig være tjente med dette. Altsaa, selv under den tidligere Forudsætning, at vi paalagde By-Arbejderne et Offer ved en højere Beskatning af bayersk Øl, vilde de saa den Fordel, dels at Tolden paa nogle Nødvendighedsartikler blev nedsat, og dels at andre Artikler, som de brugte, saasom Klæder o. desl., bleve billige, uden at Statsindtægterne væsentlig forringedes, og dels endelig ved, at Industri og Haandværk fik et Opving. Paa den Maade, naar disse forskellige Momenter holdes sammen, kunde man fra et demokratisk Standpunkt meget vel gaa med til en saadan Ølstat, men som Sagen her foreligger, hvor det kun er en Given til den ene og Tagen fra den anden, saar Sagen en ganske anden Karakter. Jeg tror, at naar man gaar ud til Landarbejderne og siger til dem: I kunne spare 2—3 Kroner om Aaret, men til Gengæld for, at I saa denne Beparelse af 2—3 Kroner, skulle eders Kammerater i Byerne, saaledes som de nu en Gang leve, betale 10—20 Kroner mere i Stat, vilde Arbejderne paa